

Charan Singh v. Dewan Singh, etc. (Pandit J.)

ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਯੋਗਤਾ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰਘਬੀਰ ਪਰਸ਼ਾਦ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ (1968 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 69) ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਛੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕੁਝ ਵੀ ਛੇ ਗੈਰ- ਸਫਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਪਟਵਾਰੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ.

ਚਰਨ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ।-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 151.

31 ਜਨਵਰੀ 1972 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. V)— ਧਾਰਾ 99— ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 12, 14 ਅਤੇ 28 — ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 13— ਆਰਮ ਜੇ ਵਾਈ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ- ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ- ਕੀ ਹੈ ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 28 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ — ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜਾਂ— ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ — ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਾਬਕਾ ਫਰਮਾਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਅਦਾਲਤ — ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 28 ਦੇ 0 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਵਲ 1 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਤਲਬ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਸੋਲ ਡਾਇਰ, ਮਲਾਹ ਜਾਂ ਏਅਰਮੈਨ ਹੈ। ਆਰਡਰ 5, 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 5 ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ (ਈ. ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ "ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਏਜੰਟ" 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ "ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ"। ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਇਹ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਏਜੰਟ ਵੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਬਚਾਓ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਹਨ, ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਗੈਰ-ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਏਜੰਟ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੇਵਾ ਉਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਓ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟੀ ਡਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਾਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 99।

115 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਐਚ. ਐਸ. ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਵਧੀ ਹੋਈ ਅਪੀਲ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਮਿਤੀ 16 ਨਵੰਬਰ, 1970 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਸੀ. ਪੀ. ਸੀ. ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਣਾ.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਮ ਐਲ ਸੇਠੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ^

ਟੀਐਸ ਮਾਂਗਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.—1971 ਦੀ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 151 ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਅਤੇ 1971 ਦੀ ਜੁੜੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 218 ਇਹ ਹਨ। 4 ਮਈ, 1966 ਨੂੰ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਨੇ - ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਭਰਾਵਾਂ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ, ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਰਫੀਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 10 ਕਨਾਈਆਂ ਅਤੇ 2 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੰਘ (ਕਈ ਵਾਰ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ) ਰੁਪਏ ਲਈ 4,000 1 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ ਚਾਚਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਹੱਕ ਸੀ।

Charan Singh v. Dewan Singh, etc. (Pandit J.)

ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਂਡੀਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, 27 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ, ਬੀ.ਜੇ.ਆਈ. ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਰਾਹੀਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਸੀ। ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸੋਲਜਰਜ਼ ਲਿਟੀਗੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ 31 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ 2 ਫਰਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁਕਮਾਂ ਲਈ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਵਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ-ਪਹਿਲਾਂ 31 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਅਤੇ ਫਿਰ 1 ਸਤੰਬਰ, 1967। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਪ੍ਰੋਸੈਸ-ਸਰਵਰ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 1 ਸਤੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 5 ਦਸੰਬਰ 1967 ਨੂੰ ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਆਰਡਰ 5, ਰੁਲ 14, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਪਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਰਾਹੀਂ ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 14, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ " ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਲਈ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਵਿੱਚ ਸੰਮਨ 5 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੰਮਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਰਾਹੀਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ, 5 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 15 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਮੰਨਿਆ, ਨਹੀਂ। ਅਜਿਹਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 4,295. 14 ਮਈ, 1968 ਨੂੰ, ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 13 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 151, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੀ

ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਰਮੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਟ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(2) ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਦੀਵਾਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 14, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 'ਕੀ' ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਨਿਯਮ 14, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ।

(4) ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਚੰਗੀ ਸੇਵਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ . ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ 1968 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ 8 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 218 ਆਫ 1971 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) (6) 1971 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 151 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 13, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਇਹ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(7) ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 28, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਰਵਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

Charan Singh v. Dewan Singh, etc. (Pandit J.)

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੋਵੇਂ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਅ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਆਰਡਰ 5 ਦੇ ਨਿਯਮ 28 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ, ਮਲਾਹ ਜਾਂ ਏਅਰਮੈਨ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਕਮਾਂਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੰਮਨ ਭੇਜੇਗੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਨਿਯਮ 29 ਫਿਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ 28 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਸੰਮਨ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਰਸੀਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਹੇਠ ਇਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਖਤ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ 29 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਕਦਮਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਗੈਰ-ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(8) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਪਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 28, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੋਈ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਏਜੰਟ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 12 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ *ਬਗਾਲ ਚੰਦ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਦੁਰਗਾ ਸ਼ੰਕਰ ਗੌਰੀ ਸ਼ੰਕਰ* (1)) ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਸੇਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਏਜੰਟ 'ਤੇ ਕਿਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(9) ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਸੇਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ 5, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ

(1) ILR 3L955 (1) ਕੇਲ. 119.

ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

(10) ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ, ਨਿਯਮ 14, ਆਰਡਰ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਦੂਸਰੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕੋਲ ਸੇਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਏਜੰਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੱਸ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੇਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਏਜੰਟ

ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫਿਰ ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ "ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇੰਚਾਰਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਏਜੰਟ" 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਤੱਥ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਉਕਤ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਏਜੰਟ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜੱਜ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਦਾ ਏਜੰਟ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੰਪਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੇਵਾ ਉਸ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇ। ਪਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ / ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭਰਾ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਰਾਹੀਂ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਚਾਹੇ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਕਿਉਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(12) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰੇ, ਪਰ ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(13) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ 14 ਮਈ, 1968 ਨੂੰ ਸਾਬਕਾ ਧਿਰੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 1968 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੋਗਿੰਦਰ

ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਮੁੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 14, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਏਜੰਟ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(14) ਫਿਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ, ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਡਿਕਰੀ, ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ "ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ।" ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਪਾਰਟੀ ਡਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਦਿਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 99, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੋਧਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(15) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਚਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਂਝੀ ਵਿਕਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿਯਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਸੂਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਟਾਰਨੀ.

(16) ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਮੁਖਿਅਤਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੋਲਜਰਜ਼ ਲਿਟੀਗੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨਿਜ਼ੀਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ 'ਤੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(17) ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਫੀ ਸੀ।

ਤੋਖਾ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਡਾ. ਸਨਮਾਨ ਆਦਿ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(18) ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਵਾਂਗਾ, ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 13, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ / 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਆਂਗਾ।

(19) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੁੜੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 1 ਮਾਰਚ, 1972 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਬੀ. ਐੱਸ. ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ, 3.

ਟੇਖਾ ਆਦਿ, -ਅਪੀਲੈਟਸ।

ਬਨਾਮ.

ਐਸ.ਐਮ.ਟੀ. ਸੰਮਨ ਆਦਿ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1961 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਸਕੋਰਡ ਅਪੀਲ ਨੰ. 295।

3 ਫਰਵਰੀ 1972 ਈ.

1956 ਦਾ XXX)— ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 14— ਪੰਜਾਬ ਟੀ ਨੈਸੀ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVI)— ਧਾਰਾ 59(3)— ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਵਿਧਵਾ

—ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਤੌਹਫਾ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ—ਕੀ ਰੱਦ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ "ਜਾਇਦਾਦ" ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਜੋ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਜੀਵਨ ਭਰ ਲਈ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਰਹੀ।